

[Lenger]

har sikret det gennem den politik, man har ført over for bloktilskuddene, fordi der ikke er andre muligheder for amtskommunerne, når man skærer ned på bloktilskuddene, end at ramme sygehussektoren.

(Kort bemærkning).

Maisted (FP):

Det må skyldes uvidenhed fra hr. Lengers side, når han siger, at der ikke er andre muligheder for at lave besparelser på amtsrådenes budgetter. Dem er der masser af. Vi har endog udarbejdet så mange forslag generelt, hr. Lenger, at de færreste overhovedet har læst dem og interesseret sig for dem. Det væsentlige problem og grunden til, at vi har økonomiske vanskeligheder her i landet, er, at man ikke har læst på fremskridtspartiets ændringsforslag.

Men det må bare stå fast, at de herrer Lenger og Taanquist på trods af deres angreb overhovedet ikke kunne fremvise ét eneste eksempel på, at fremskridtspartiet har foreslået besparelser på sygehussektoren. Det var vagt formuleret som sædvanlig, og de har selvfølgelig kendskab til, at fremskridtspartiet har stillet i tusindvis af ændringsforslag om besparelser i den offentlige sektor, men netop aldrig på sygehusvæsenet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden af Tommy Dinesen (SF) (se foran)

forkastedes, idet 25 (SF, FP og VS) stemte for, 105 imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 67

Forslag til lov om ændring af de kommunale styrelseslove.

(Fremsat 16/2 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Formanden:

Jeg må bede om mere ro i salen under forhandlingerne.

Henning Rasmussen (S):

Det centrale i dette lovforslag er de foreslåede skærper af indenrigsministerens, tilsynsrådenes og domstolenes muligheder for at drage kommunalbestyrelsesmedlemmer personligt til ansvar for eventuelle tab, de påfører kommunen, eller for at tilsidesætte deres pligter i deres arbejde som folkevalgte.

Vi er i socialdemokratiet kede af, at det er kommet dertil, at et sådant forslag er blevet fremsat. Vi har her i landet indtil for nylig klaret os udmærket uden disse skærper, fordi det var noget ukendt, at folkevalgte bevidst og groft overtråde gældende love og regler, som de skal administrere.

Vi fik for et par år siden et par meget omtalte og meget kritisable sager af denne art, begge to om retsstridige tilladelser til byggeri: Krik Vig- og Holte Midtpunkt-sagerne, der var meget beskæmmende for de lokalt ansvarlige. De gav anledning til det udvalgsarbejde, vi nu ser som lovforslag. Før og efter den tid har der kun været meget få og langt mindre sager af den art, hvor det måske kunne være rigtigt at have en mulighed for at kunne drage den enkelte personligt til ansvar, og det endda til trods for det utrolig store antal sager, der hvert eneste år behandles i kommunalbestyrelser, amtsråd og deres udvalg.

Vi er altså ikke i tvivl om, at der administreres lovligt og samvittighedsfuldt i de lokale folkevalgte råd, men derfor kan det måske nok være rigtigt at indføre straffeforanstaltninger over for de meget få, der bevidst tilsidesætter deres forpligtelser.

Vi er imidlertid skeptiske over for det foreliggende forslag af flere grunde. Den første er, at det selv efter et nøje studium af betænkningen, af lovforslaget og bemærkningerne til det er meget svært at se nogenlunde klart for sig, i hvilke tilfælde og under hvilke omstændigheder en folkevalgt kan risikere, at der rejses en sag imod ham eller hende.

Den anden grund er, at det af bemærkningerne fremgår, at også den, der af simpel uagtsomhed begår en fejl, kan risikere at blive draget til ansvar med retssag eller bøde eller med tilsynsrådssag og bod til resultat.